

ZA ČLOVEKA DOSTOJNO ŽIVLJENJE GRE

Osrednja pozornost junijskega zasedanja občinske skupščine je veljala razmeroma zelo razvejanim dejavnostim socialnega varstva v občini. Te naj bi po novemu potekale v skladu s spremenjenimi družbenimi odnosi, katerih glavno načelo je, da si mora socialno varnost predvsem zagotavljati posameznik sam s svojimi sposobnostmi, država pa mora zagotavljati, da bo lahko te svoje sposobnosti tudi uveljavljal. Seveda pa mora država poskrbeti za vse tiste, ki si te varnosti iz različnih razlogov ne morejo zagotoviti sami. To je še posebej pomembno v trenutno zelo zaostrenih gospodarskih in s tem tudi socialnih razmerah, ko se število nezaposlenih strmo dviga, poglobljajo neenakosti in širi krog ljudi brez možnosti, da bi si s svojim delom zagotovili vsaj življenjske pogoje.

Iz natančne analize so delegati lahko spoznali težo razmer, še posebej, ker ne kaže, da bi se stanje v bližnji prihodnosti bistveno izboljšalo. Število upravičencev do vseh socialno varstvenih pravic narašča, hkrati pa podatki kažejo, da je še veliko ljudi na meji, ki jo določajo cenzusi; ti so zelo strogi in nizki, kar pomeni, da je dejansko število ogroženih ljudi večje, kot kaže število prejemnikov teh pomoči. Večina socialno ogroženih je iz Stepanjskega naselja, Fužin in Novih Jarš. Še dodatne težave povzročajo precejšnja razdrobljenost institucij, ki se ukvarjajo z različnimi

vidiki socialnih pomoči. Ni prave koordinacije med državno, mestno in občinsko ravno. Prav tako se denimo del družinske problematike obravnava na Centru za socialno delo, del na socialnem skrbstvu, štipendije na zavodu za zaposlovanje, subvencioniranje plačil za vrtnice neposredno, stanarin v mestnem sekretariatu za stanovanjsko gospodarstvo itd. Tu je še davčna politika, ki ima tudi socialne učinke.

Glede na to, da občina nima veliko gmotnih možnosti, bo skušala prek svojih izvršnih organov posredno zmanjšati negativne socialne

vplive. Tako bo izvršni svet v sodelovanju z drugimi institucijami pospešil razvoj podjetništva in s tem tudi povečanje delovnih mest. Poleg tako imenovanega podjetniškega inkubatorja, katerega naloga je pomagati ustanovljati nova podjetja, bo s šestimi milijoni tolarjev in pol subvencioniral prispevke za socialno varnost za vsakega na novo zaposlenega delavca. Skušal bo tudi poiskati možnosti za organiziranje dodatnih javnih del, predvsem za nezaposleno mladino in ženske.

Precejšen del občinskega socialnega programa zajema skrb za otroke in družine. To je še posebej pomembno, ker študije že nekaj časa ugotavljajo, da nataliteta upada. Socialno najbolj ogroženim materam bo namenjena posebna denarna pomoč iz občinskega proračuna. Milijon tisoč tolarjev bo namenjenih štirim projektom Centra za socialno dejavnost - informacijskemu centru in svetovalnici v Fužinah, za preprečevanje zasvojenosti mladih v Novih Fužinah in skupnostnemu projektu v Novih Jaršah. Milijon tolarjev pa bo dobil nedavno ustanovljeni Center interesnih dejavnosti mladih. Predvidena so tudi

posojila gmotno ogroženim družinam in posameznikom, za katere nameravajo ustanoviti poseben sklad. Novost je tudi nakup šolskih potrebščin socialno ogroženim otrokom. Denar za to bodo dobile šole, otroci pa bodo učbenike ob koncu šole vrnili. Za to bo iz proračuna šlo skoraj milijon in pol tolarjev. Zveza prijateljev mladine in občinski izvršni svet sta že letos pomagal zagotoviti šestinšestdesetim učencem iz socialno najbolj šibkih družin, denar pa je zagotovljen tudi za prihodnje šolsko leto. Okrog sto tisoč tolarjev pa izvršni svet namenja za malice otrokom, ki bodo v počitniškem varstvu.

Dobre učinke sta pokazala tudi dva programa javnih del na šolah: učna pomoč in mladinske delavnice po osnovnih šolah. Obseg obeh bo v prihodnjem šolskem letu potrebno še povečati, med počitnicami pa organizirati dodatno usposabljanje izvajalcev programov. Nasploh so javna dela pomemben blažilec napetosti nezaposlenih oseb, prinašajo pa tudi gmotne koristi, zato nameravajo število programov še povečati, seveda v okviru denarnih možnosti, saj je za te programe v občinskem proračunu predvidenih 910, v mestnem pa 710 tisoč tolarjev.

Predvidenih je še več drugih dejavnosti - skrb za starejše ljudi, cenejše učbenike, raziskovanje vzrokov za pojave nekaterih bolezni in podobno. Kot že rečeno, bo moč uspešno uresničevati zastavljeni socialni program, če bo hkrati tudi dovolj volje za medsebojno usklajevanje vseh, to je državnih in drugih institucij, društev, (cerkvenih organizacij, Rdečega križa in Karitasa) s tega sila občutljivega področja človekovega življenja. STANE MLINAR

SPOR MED STANOVANJSKIMI SKUPNOSTMI

Področje stanovanjskega gospodarstva v Ljubljani je precej kaotično. K temu je po svoje prispeval spor med mestom in ljubljanskimi občinami glede lastništva socialnih stanovanj, in denarja od prodanih družbenih stanovanj. O tem smo se pogovarjali z Vesno Mišič, sekretarko za občno upravo.

Povedala nam je, da so ljubljanske občine marca, ko so občinske skupščine sprejele odlok o ustanovitvi stanovanjskega sklada ljubljanskih občin, ta sklad tudi ustanovile, izvršni sveti pa so dali soglasja k statutu sklada. Tako so občine združile vsa

solidarnostna stanovanja v mestu, ki so se gradila iz dela bruto osebnih dohodkov. Po 113. členu stanovanjskega zakona je občina lastnica stanovanj in hiš, ki so se gradili s solidarnostnimi sredstvi. Občine so se tudi dogovorile, naj mestni sekretariat za stanovanjsko gospodarstvo v njihovem imenu prodaja ta stanovanja, denar pa naj se zbira na posebnem računu mestne vlade.

Vendar pa je mesto brez soglasja občin ustanovilo svoj stanovanjski sklad in si tako prilastilo stanovanja, denar od kupnin in sredstva za obnovo. Občine so hotele mesto kot pridruženega partnerja vzeti v svoj

sklad, vendar je predsednik mestnega izvršnega sveta Marjan Vidmar vztrajal, da je mesto lastnik teh stanovanj. Zato se je hotel vključiti v sklad občin s kapitalnim vložkom teh stanovanj in denarjem od kupnin. To pa so občine zavrnile.

Mišičeva je še povedala, da je stanovanjski sklad ljubljanskih občin pravna oseba, ki ima odprt ziro račun, kmalu pa bo imel tudi direktorja. Občine bodo Vidmarja tožile za denar, če ga ne bo nakazal njihovemu skladu. Tudi nekatere pogodbe mesta o prodaji stanovanj so za sodišče sporne in jih ne priznava. ZDENKO MATOŽ

OBISK ČLANOV DRUŠTVA PLANIKA IZ WINTERTHURJA

Lani septembra je slovensko društvo Planika iz Winterthurja dobilo novega pokrovitelja, občino Ljubljana Moste-Polje. Torej dogovori o sodelovanju med društvom in občino niso ostali le na papirju. Zato se je upravni odbor Planike odločil povabiti občinsko delegacijo na krajši obisk k našemu društvu. To povabilo je predsedstvo občine z veseljem sprejelo in se v marcu povabilu tudi odzvalo.

Člani delegacije občine Ljubljana Moste-Polje, ki jo je vodil predsednik občine, Janez Jančar, so bili naši gostje dva dni. Pogovori med društvom in občino so pokazali obojestranski velik interes za sodelovanje. Nekatere aktivnosti občine pa bodo šele v jeseni predstavljene v našem društvu, npr. aktiv kmečkih žensk in morda še kaj.

Občinska delegacija iz Most je povabila naš upravni odbor še na srečanje v Ljubljani. To povabilo je bilo sprejeto z veseljem, saj so bili pred nami velikonočni prazniki.

Ob koncu tega obiska je društvo Planika izročilo predsedniku občine denarno pomoč v višini 7900 SFR za pomoč najbolj prizadetim področjem in sicer 2000 SFR za pomoč občini Ormož, področje Kog, in 2000 SFR občini Trebnje, za področje Medvedjek. Preostali

lih 3900 SFR pomoči, ki jo je na posebnem kontu za pomoč našim ljudem, ki jih je prizadela vojna, zbrala članica našega upravnega odbora, gospa J. Pocajt, pa je namenjeno najbolj ogroženim družinam, ki so med vojno izgubile svoje očete. Torej J. Pocajt se enkrat najlepša hvala za njeno požrtvovalno akcijo.

Lep in prijateljski pozdrav od slovenskega društva Planika JANEZ BIZJAK

KAM SO ŠLI MILIJONI TOLARJEV?

(nadalj. s 1. strani)

v redni vzgojno-izobraževalni program mladih in da za zdaj ni bilo zaslediti negativnih vplivov ter da kasete na poljudno-znanstveni način sporoča le nova medicinska spoznanja o doživljanju in reagiranju nerojenega otroka v primeru njegove usmrtnosti. Odločno pa nasprotujejo, da se dnevna politika in strankarske zdrahe vmešavajo v tako občutljiva strokovna vprašanja, kot je odnos mladih do življenja pred rojstvom. Dr. Olga Vrbovšek pa v pojasnilu k polemiki

zatrjuje, da film ni bil prikazan niti enemu osnovnošolskemu razredu. Prikazan naj bi bil samo dekletom tretjega letnika srednje šole, na njihovo željo in izven rednega programa. Dr. Vrbovškova je zapisala: »Zdravstveno vzgojno delo poteka v šolskem dispanzerju Moste že več let po ustaljenem, dogovorjenem programu, ki ga je pripravil Zavod za zdravstveno varstvo, Služba za napredek zdravstvenega varstva v ZD Ljubljana in tudi s pomočjo lastne prizadevnosti izvajalcev. Zdravstveno vzgojno delo izvaja višja medicinska

sestra s podiplomskim tečajem. Eno od pomembnih področij zdravstveno vzgojnega dela je spolna vzgoja... Zadnja leta smo poseben poudarek dajali boleznim odvisnosti, ki so med osnovnošolci v porastu... Ne morem razumeti, da dobivamo napade prav na zdravstveno vzgojnem področju našega dela, v katerega vlagamo izredno veliko truda, ker vidimo, da ravno na tem področju naši varovanci potrebujejo največ pomoči...« V polemiko se je vključil še Mestni odbor mladih Liberalnih demokratov in pozval starše prizadetih otrok, da

s svojimi podpisi preprečijo nadaljnjo projekcijo tega filma. Za zdaj ne kaže, da bi diametralno nasprotna stališča našla kakšno »salamsko rešitev«.

Poslanci naše občinske skupščine niso dali soglasij k poročilu o delu sklada stavbnih zemljišč mesta Ljubljana za leto 1991 in k letošnjemu programu sklada, ker v njem niso upošteevane potrebe občine Moste-Polje. Izvršni svet je namreč pri obravnavi poročila za leto 91 ugotovil izjemno nizko stopnjo realizacije, zlasti na področju naše občine. Predsednik zbora KS gospod Jože Bevec je

poudaril, da se iz sredstev sklada financira preveč mestnih zadev, premalo pa se upoštevajo potrebe občin. Ante Madjar je trdil, da zaradi blokade mestne skupščine odloča o velikih denarnih sklada le ozka skupina ljudi. Preseneča ga, da je denar za mestno vrtnarjo in veletržnico, denarja za prepotrebni vodovod v primestnem delu naše občine pa ni. Zato je občinska skupščina dala nalogo izvršnemu svetu, da pripravi osnutke potrebnih aktov za ustanovitev sklada stavbnih zemljišč občine Moste-Polje. MARJAN KOVAČEVIČ-BELTRAM

OB ODGOVORU NA DELEGATSKO VPRAŠANJE O ODSTRANJENIH JAMBORIH NA POTI SPOMINOV IN TOVARIŠTVA

V »Naši skupnosti« je bil 26. maja letos objavljen odgovor mestnega sekretarja g. Damijana Dolinarja na vprašanje delegata Staneta Brezovarja, postavljamo na 18. seji DPZ Skupščine občine Ljubljana Moste-Polje.

Vprašanje je kratko in jasno, odgovor pa je očitno namenoma dolgozvezen in predvsem netočen, ker so dokumentirana dejstva povsem drugačna.

Mestni sekretariat predvsem ne odgovarja na prvi del vprašanja, ki ga številni prebivalci Ljubljane postavljamo že dobro leto, to pa je: kdaj bodo znova postavljeni odžagani jambori?

V prvem delu odgovora je neresnična trditev, da je »skupina ljudi ta znamenja odstranila zaradi vzdrževanja in pleskanja v barve, ki bodo v duhu časa«. Sredstva javnega obveščanja so še posebej pred letom dni posvetila precej prostora temu nezakonitemu dejanju, opravljenem po nalogu takratnega mestnega sekretarja za komunalo, promet in zveze g. Janeza Lesarja. Za to dejanje ga je v časopisju takrat tudi javno pohvalil predsednik ljubljanskega Demosa dr. Lojze Marinček. Oseba je torej znana, odžagani jambori pa že več kot leto rjavijo v travi ob Zaloški cesti.

Regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine in Mestna uprava inšpekcijskih služb sta v tej zadevi ravnali v skladu z določili veljavnega Odloka o določitvi »Poti spominov in tovarištva« za spomenik skupnega pomena za mesto Ljubljana (U. I. SRS 3/88). Skupščina mesta Ljubljana doslej tega odloka ni niti odpravila niti spremenila, zato bi moral mestni sekretar g. Damijan Dolinar predvsem poznati določila tega odloka in postopek za njegovo spremembo. Samó mnenje Komisije za proučitev spomenikov in pomnikov ni podlaga za tako spremembo.

Netočna je tudi njegova navedba, da takratna oblast ni spoštovala rezultatov natečaja za dopolnitev programske, krajinske, urbanistično arhitektonske in oblikovalske ureditve Poti iz leta 1984. Iz dokumentacije javnega natečaja, ki sta ga razpisala Skupščina mesta Ljubljana in Odbor za izgradnjo PST pri MK SZDL v sodelovanju z Društvom arhitektov Ljubljana, Društvom urbanistov Ljubljana in Društvom oblikovalcev Slovenije je razvidno, da je že ocenjevalna komisija ob določitvi prve nagrade ocenila, da je predlagana rešitev simbolnih »mlajev«

(ne pa smrečic z lučkami, kot navaja g. D. D.) oblikovno in simbolno manj uspeša. Pri tem je žirija opozorila na ustreznejšo rešitev elaborata, ki je dobil deljeno tretjo nagrado (druga ni bila podeljena).

Avtor prvonagrajenega elaborata je, v sodelovanju s predstavnikoma investitorja in v skladu z določili Pravilnika o izvajanju natečajev, oblikoval jambore, ki so bili lani aprila nezakonito odstranjeni.

Prav tako v odgovoru ni resnična trditev, da so bili jambori postavljeni na črno. Na podlagi kompletne predložene dokumentacije so ljubljanske občine Bežigrad, Moste-Polje, Šiška in Vič-Rudnik v marcu in aprilu 1985 izdale ustrezno dokumentacijo za postavitev jamborov. Vsi dokumenti so ohranjeni in strokovno urejeni.

Zadnja dva odstavka objavljenega odgovora na delegatsko vprašanje jasno govorita o tem, da sedanja oblast ves čas ni imela namena znova postaviti odstranjenih jamborov, temveč s svojimi odgovori zavajala tako delegate Skupščine Moste-Polje kot tudi vse prebivalce mesta Ljubljana. Žal to ni edini primer zavajanja in škode, ki so jo napravili oblastni organi v zadnjih dveh letih v Ljubljani.

O zgodovinskem spomeniku NOB in spomeniku oblikovane narave Poti spominov in tovarištva pa še par besed.

Spomladi leta 1987 je obiskal Ljubljano župan mesta Arnhem iz Nizozemske, takratni predsednik Svetovne zveze mest žrtav fašizma in mest miru. Skupaj sva se sprehodila po delu Poti in priznal je, da je to eden najbolj značilnih spomenikov, ki govore o trpljenju svobodoljubnih ljudi in o njihovem herojskem boju proti fašizmu.

Ta spomenik je bil pred dobrim letom oskrujen. Tega ni mogoče opravičiti. Skupaj se moramo zavzeti, da se njegovo uničevanje ne bo nadaljevalo.

NUŠA KERŠEVAN
Ljubljana,
Poljanski nasip 28